

for Fiskerbefolkningen uheldige Forhold, som ville fremkomme ved, at der i Loven ikke tages Hensyn til vore Fiskevandes højst forskelligartede Karakter.

Mindretallet stiller saaledes til § 6, der angaar Aalegaardsretten, en Række Ændringer — Nr. 13 til 27 — der tilsigte at give den fri Fisker væsentlig de samme Rettigheder til Fiskeri efter Blankaal som de have haft i Henhold til Chr. V. Danske Lov 5—10—43, men som ved en uheldig Redaktion af vedkommende Paragraf i Fiskeriloven af 5. April 1888 er bleven den frataget, sikkert uden at det har været Lovgivningsmagtens Mening, da Loven blev given. Mindretallet mener, at naar Grundejerne faa en endda noget mere udvidet Ret, end de havde ifølge Chr. V.'s Lov, til at fiske Blankaal med det Redskab — Aalegaarden, — som har været benyttet fra Arilds Tid, og naar der desuden fastsættes, om ikke store, saa dog passende Afstande, hvori de fri Fiskere skulle holde sig fra Aalegaardene med deres til Aalefangst tjenlige Redskaber, saa have Grundejerne faaet, hvad der kan tilkomme dem, og saa bør Resten tilhøre den fri Fisker, som den har tilhørt ham fra meget gammel Tid.

I § 11, 4de Stykke, fastsættes, at Fartøjer, der benyttes til Driv- og Slæbevaadsfiskeri ikke maa maale mere end 30 Fod i Vandlinien (af Udvalgets Flertal foreslaaet ændret til 35 Fod), og at Motoren ikke maa have mere end 6 effektive Hestes Kraft, dog saaledes at disse Bestemmelser ikke komme til Anvendelse i Farvandet ud for Jyllands Vestkyst.

Mindretallet mener, at disse indskrænkende Bestemmelser heller ikke bør komme til Anvendelse i Kattegat, Skagerak og Østersøen, da de sikkert ville virke overordentlig generende for en Mængde Fiskere, der allerede — til Fiskeri, f. Eks. i Kattegat — have anskaffet sig større Baade med stærkere Motorer end forudsat i Lovforslaget, men som ville være afskaarne fra at benytte dem til Fiskeri paa Søterritoriet, om 4de Stykke vedtages, selv om det bliver med Flertal-

lets Ændring. Da Mindretallet ikke kan indse Nødvendigheden af at lade de omhandlede Bestemmelser gælde for de nævnte 3 Vande, stiller man Ændringsforslaget Nr. 33, hvorved ogsaa de blive undtagne.

Da Mindretallet ikke finder det rimeligt at udvide det Tidsrum, i hvilket Snurrevaadsfiskeri er forbudt i Kattegat fra 2½ til 4 Maaneder og tilmed i den bedste Fisketid, stiller Mindretallet Ændringsforslaget Nr. 36, hvorved Forbudet kommer til at gælde i samme Tidsrum som i Loven af 5. April 1888, nemlig fra 1. Juni til 15. August, hvilket man anser for tilstrækkeligt.

Til § 15, 4de Stykke, stiller Flertallet et Ændringsforslag Nr. 51, der gaar ud paa, under visse Forhold at tillade Ilandbringelse af Undermaalsfisk bl. a. paa en Del af Øresunds Kyst, men det tillades ikke at ilandbringe saadan Fisk i Helsingør. Da der herved beredes Helsingørs store Arbejderbefolkning et godt og forholdvis billigt Næringsmiddel, som de hidtil har haft let Adgang til, og da Mindretallet ikke kan finde nogen rimelig Anledning til et Forbud herimod, stiller det Ændringsforslag Nr. 52.

Isamme Paragraf, 6te Stykke, bestemmer Lovforslaget, at Ilandbringelses amt Køb og Salg af Laks og Ørred i Yngledragt skal være forbudt i Maanederne Oktober, November, December og Januar. Vedtagelsen heraf vil ramme en Mængde Fiskere, der nu have en meget væsentlig Del af deres Fortjeneste ved dette Fiskeri, meget føleligt og da det ikke er bevist, at Manglen paa Ynglefisk er Grunden til Tilbagegang i Lakse- og Ørredfiskeriet, hvis en saadan virkelig er til Stede, kan Mindretallet ikke være med til en Fredning, der strækker sig over mere end 2 Maaneder, og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 55 b., der fastsætter Fredningstiden til December og Januar Maaneder.

Subsidiært kan Mindretallet dog her slutte sig til Flertallets Forslag, hvorefter Fredningstiden sættes fra 15. November til 1. Februar.

Hvad Fiskerikontrollen angaar, mener